Cardia
hart voor zorg

Cardia MAGAZINE

MEI 2025

Tabitha bestaat 40 jaar!
aan de Mozartlaan

Cardia magazine mei 2025

INHOUD

03 Voorwoord
04 Geschiedenis van Tabitha. Tabitha, wie was zij?
10 Inspiratie van Janneke Bregman
12 Medewerkers aan het woord, van het begin tot nu
15 Advertenties van lokale ondernemers
16 Drie bewoners vertellen over Tabitha
18 Vrijwilligers aan het woord
20 Interview met studenten die in Tabitha wonen
23 Puzzel
24 Meer informatie over ouderenzorgorganisatie Cardia

Colofon

UITGAVE | Cardia Magazine Tabitha Special is een éénmalige uitgave van Stichting Cardia.
www.cardia.nl

REDACTIE
- Janneke Bregman
- Merel Lelivelt
- Ilona de Boer
- Sandra Guit

FOTOGRAFIE
Cardia communicatie
Joeri Kemp
Foto's uit het archief

ONTWERP EN DRUK
Reclamebureau
christiaanhoogeveen.nl

COPYRIGHT | Cardia kan op generlei wijze aansprakelijk worden gesteld voor eventueel geleden schade door foutieve vermelding in het Cardia magazine. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of welke andere wijze dan ook zonder vooraf schriftelijke toestemming van de redactie.

Voorwoord ter gelegenheid van het 40-jarig jubileum van Woonzorglocatie Tabitha

Beste bewoners, familie en medewerkers van Tabitha,

We vieren een bijzonder feestelijk moment: het 40-jarig jubileum van Tabitha op deze locatie. Dit is niet alleen een mijlpaal voor de locatie zelf, maar ook voor de vele mensen die hier door de jaren heen betrokken zijn geweest: de bewoners, hun families en personeel.

We willen hier natuurlijk een feestelijk moment van maken met leuke activiteiten tijdens de open dag van Tabitha en dit mooie jubileummagazine. In de afgelopen vier decennia heeft Tabitha zich ontwikkeld van een verzorgingshuis naar een verpleeghuis waar intensieve zorg geboden wordt aan mensen die dit nodig hebben. Deze verandering weerspiegelt de ontwikkelingen in de zorg.

Maar wat niet is veranderd, is de fijne sfeer en de warmte die je tegemoetkomt wanneer je binnenkomt in Tabitha. Het is ons gezamenlijke doel om elke dag weer goede zorg te leveren. Dit doen we met de inzet van onze zorgprofessionals, maar ook door de samenwerking met de familie. De uitdagingen zijn groot: de zorg is intensief, er is een tekort aan personeel en de vraag naar zorg neemt toe. Toch blijft onze focus altijd hetzelfde: het bieden van een warme, veilige en liefdevolle omgeving voor iedereen die bij ons verblijft.

Ik wil iedereen die hier een bijdrage aan heeft geleverd hartelijk danken. Met elkaar maken we Tabitha tot wat het vandaag is. Laten we samen vooruitkijken naar de komende jaren, vol liefdevolle zorg, aandacht en respect voor elkaar. Ik wens u veel leesplezier.

Met dankbare groet,

Janneke Haasnoot
Regiomanager locatie Tabitha

Geschiedenis

Geschiedenis van Tabitha

Tabitha, wie was zij?

Tabitha was een christen uit Joppe (tegenwoordig Haifa). De Bijbel getuigt dat zij een vrouw was die oog had voor de nood van mensen om haar heen (Handelingen 9:36-42). Haar naam leeft voort in een woon-zorgcentrum aan de Mozartlaan. Nu wil zij blijvend een huis zijn waar liefde en zorg voor de mensen aanwezig is en waar mensen zich 'thuis' voelen.

Geschiedenis

De geschiedenis begint bij de Baptisten Gemeente 's-Gravenhage. Deze bestaat vanaf 1893 en is later de grondlegger van Tabitha geworden. Tabitha biedt al vele jaren zorg aan mensen.

Opening van het Moeder-Diaconessenhuis

In 1938 vond de opening plaats van een zogenaamd 'Moeder-Diaconessenhuis' Tabitha in Scheveningen aan de Badhuisweg. Enkele welgestelde dames kwamen hier wonen en kregen de benodigde verzorging en verpleging. In de voorafgaande crisisjaren was er grote armoede. Enkele vrouwen van de Baptisten Gemeente Den Haag onderkenden de soms schrijnende omstandigheden waarin gezinnen leefden.

Deze mensen van 'het eerste uur' zochten naar mogelijkheden om de nood van deze gezinnen te verlichten. Zij zorgden voor een opleiding van diaconessen, om de verzorging te kunnen verlenen in de stad, onder andere als kraamverzorgster. Net zoals tijdelijke bewoners onderdak vonden aan de Badhuisweg, kennen wij dat ook aan de Mozartlaan vanaf 1985. Ook in 2025 biedt Tabitha nog steeds volop zorg buiten het huis.

Uitbreiding en opening meerdere instellingen

In 1951 werd de mogelijkheid onderzocht om tot oprichting van een 'Tehuis voor ouden van Dagen' te komen, maar dit kwam niet van de grond. Wel werd een ander pand aan de Badhuisweg (nummers 97-99) in 1953 gekocht om 'verpleging van hulpbehoevenden' te geven. Toen al, ondanks de nieuwe behuizing, keek men uit naar uitbreidingsmogelijkheden. In al die jaren woonden hier niet alleen mensen die zorg nodig hadden, maar ook de diaconessen. Het ging goed met Tabitha, alleen de woonruimte liet nog steeds te wensen over.

Vanaf 1964 werden vanuit het 'Moederhuis' Tabitha in Scheveningen meerdere instellingen geopend; onder meer in Amsterdam; allen met de naam 'Tabitha'. De zorgverlening werd professioneler en er werd verpleeghuiszorg geboden. In Den Haag had Tabitha (in 1971) nog steeds een eigen plaats omdat zij mensen opnam die 'tussen wal en schip' vielen. Mensen die niet in het bejaardenhuis konden wonen, omdat zij teveel zorg nodig hadden en ook niet in het verpleeghuis terecht konden omdat zij 'te goed' waren.

In 1973 beëindigden de laatste diaconessen hun werk en gingen elders wonen. Voortaan zou de zorgverlening dus zonder diaconessen worden gegeven. In 1978 kwam het groene licht voor de uitbreiding van nieuwbouw aan de Mozartlaan.

En de buurtbewoners? Zij waren in eerste instantie helemaal niet blij met het bebouwen van het grasveld naast het winkelcentrum Waldeck. De vraag om een verpleeghuis werd door de wethouder van Ruimtelijke Ordening en Stadsvernieuwing niet goedgekeurd, een bestemmingsplan uit 1956 gaf aan dat deze grond bestemd was voor een verzorgingshuis.

Geschiedenis

80 appartementen waren mogelijk, maar de Inspectie van Bejaardenoorden van de provincie Zuid-Holland vroeg om 133 plaatsen vanwege een groot tekort aan verzorgingsplaatsen.

Bouw van het nieuwe verzorgingshuis

Zo gebeurde het dat op 31 mei 1983, precies 45 jaar na de officiële opening van het moederdiaconessenhuis, een uitnodiging werd bezorgd bij de toekomstige buren van het verzorgingshuis Tabitha om op 17 juni het slaan van de eerste paal bij te wonen. Tijdens deze festiviteit waren velen aanwezig. Onder hen meerdere ouderen die hoopten op een plaatsje in het nieuwe verzorgingshuis. Binnen de gestelde termijn van 20 maanden werd de bouw voltooid. Op 17 december 1984 werd het nieuwe huis aan de Mozartlaan bouwkundig opgeleverd. De inrichtingsfase kon beginnen waarbij veel energie werd gevraagd van bestuur en personeel.

De situatie voor de bewoners aan de Badhuisweg was moeilijk aangezien niet iedereen zich kon verheugen op de voortzetting van 'Tabitha'. 34 patiënten moesten verhuizen naar andere tehuizen, verspreid over de stad. Uiteindelijk konden 10 bewoners meeverhuizen naar de Mozartlaan. Afscheid nemen en begroeten lagen dicht bij elkaar dat jaar, de directeur en het hoofd van de verpleging hielden talloze gesprekken met sollicitanten en eventuele toekomstige bewoners.

De officiële opening van het 'nieuwe Tabitha' werd verricht door de oud diaconessen Froukje Sybesma en Janke Veenstra. Verder zichtbaar: Ds. K.M. Gerritsen, voorzitter Tabitha bestuur en C. Kruithof, directeur van het hernieuwde verzorgingshuis

Op 4 februari 1985 was het zover; de eerste nieuwe bewoners konden hun intrek in Tabitha aan de Mozartlaan nemen. Die maand was het een drukte van belang. Gemiddeld 8 inhuizingen per dag vonden plaats en op 28 februari waren alle appartementen bewoond!

Twintig jaar geleden, in 2005, is Tabitha onderdeel geworden van ouderzorgorganisatie Cardia. Cardia betekent in het Grieks: Hart. En Cardia heeft als slogan: Hart voor zorg! Dat is en blijft onze drijfveer, nu met het 40 jarig bestaan van Tabitha aan de Mozartlaan én in de toekomst!

Tabitha officieel geopend

(Uit: 'De Christen' weekblad v.d. Unie v. Bapt. Gemeenten, geschreven door Wout Huizing) gepubliceerd na de opening van Tabitha aan de Mozartlaan in 1985.

Tabitha in Den Haag is open!! Dat geven wij u graag met een paar uitroeptekens door! Op 31 mei 1985 vond de officiële opening plaats van de jongste telg uit de Tabitha-familie. Maar eigenlijk is Den Haag de moeder van het Tabitha-gezin, want alweer 22 jaar geleden (op 31 mei 1963) werd een radiotoespraak gehouden ter ere van het 25-jarig bestaan van 'Tabitha' in Scheveningen.

Adembenemend mooi weer was het die vrijdagmiddag. In de schitterend aangelegde tuin van ons nieuw gebouwde verzorgingshuis zochten talloze genodigden, personeel en belangstellenden een goed plekje om de officiële opening mee te maken. De zon straalde ieder tegemoet, de sfeer was geweldig en een orkest rondom de vijver maakte de feestvreugde compleet. Bewoners namen plaats achter de ramen om niets te hoeven missen van de gebeurtenissen van deze middag. Alles was en ieder was er klaar voor!

Bijzondere genodigden waren de oud-diaconessen Froukje Sijbesma en Janke Veenstra. Zij zouden het 'nieuwe Tabitha' officieel voor geopend verklaren. De reden dat juist déze oud diaconessen en niét – zoals was overwogen - koningin Beatrix de opening verrichtte, is gelegen in de bijzondere geschiedenis van Tabitha die u elders in het blad kunt lezen. De opening gebeurde door de onthulling van een speciaal voor deze gelegenheid vervaardigd kunstwerk (van de heer Kortekaas) dat de discipelin Tabitha voorstelt (men leze Hand. 9:36-43). Niemand beter dan deze twee diaconessen konden zo het 'oude' Tabitha tijdperk afsluiten – waar zij met zeer veel inzet en liefde gestalte aan hebben gegeven – en het 'nieuwe' tijdperk inluiden! In haar toespraak wees zuster Veenstra op de doelstellingen

van toen die nu verder uitgebouwd kunnen worden. Dankbaar mogen wij zijn dat dit werk zo door heeft kunnen gaan onder de zegen van de Heer.

In de tuin hielden vervolgens meerdere sprekers hun toespraak: wethouder H.J.J. Bruning gaf het beleid van de burgerlijke overheid aan. Voorzitter ds. K.M. Gerritsen schetste de ontwikkelingen van het begin tot nu toe. Ir. W. Bertels, lid van de bouwcommissie en lid van het bestuur, wijdde op originele wijze uit over het vele werk dat bestuur en commissie de laatste jaren hebben verricht (in de 50 vergaderingen). Architect V.d. Mei onderstreepte de moeilijkheidsgraad van het tot stand gebrachte bouwwerk en bedankte de vele bedrijven die hun medewerking hebben verleend. De heer G. Kruithof, directeur van Tabitha, benadrukte het samenwerkingsverband tussen de gezinszorg, het ouderenwerk in de wijk, het Groene Kruis en ouderen uit de wijk.

De openheid en het luisteren naar elkaar kan dan resulteren in een goed stuk samenwerking ook inzake de wijkfunctie van Tabitha. Hem werd toegewenst: Maak er wat van!! Last but not least noemen we hier het aanbieden van een schilderij door enkele bewoners van Tabitha, als geschenk voor het nieuwe huis!

Tot slot werd er een feestelijke receptie gehouden en kon men bestuur en directie gelukwensen met dit prachtige gebouw. Blije gezichten overal, sfeer en vrolijkheid kenmerkten deze gezellige dag. Ook was er gelegenheid tot omzien naar het nog nabije verleden: een tentoonstelling met foto's uit 'de oude doos' en artikelen uit 'Christen' en 'Jong Leven' brachten dit verleden in woord en beeld. Dankbaarheid kan er zijn dat dit werk doorgaat!

Hoeveel mensen eerder in de week al geweest zijn is moeilijk te schatten. Veel was er al de revue gepasseerd voorafgaand aan de officiële opening. Op de donderdagavond kon het personeel, samen met het hoofdbestuur en familieleden genieten van

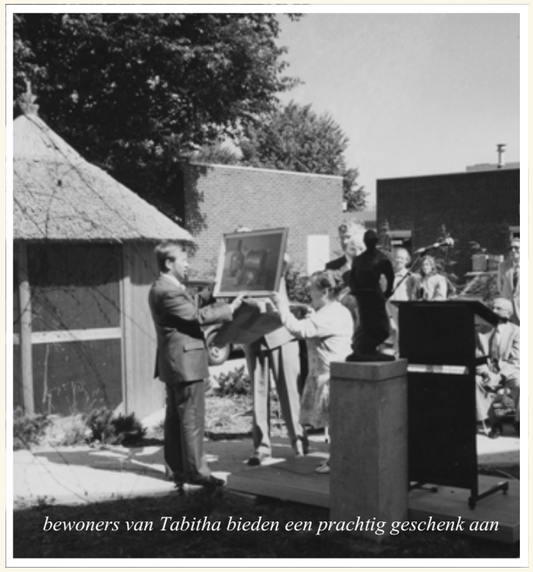

bewoners van Tabitha bieden een prachtig geschenk aan

een heerlijke ontspanningsavond, die gevierd werd in een Franse sfeer.

's Middags was het huis bomvol, toen familieleden van bewoners en belangstellenden uit de wijk de gelegenheid werd geboden nader kennis te maken met dit verzorgingshuis door middel van een rondleiding. Alom was er bewondering en zelfs wijkbewoners die hadden geprotesteerd tegen de bouw lieten zich aan het einde van de middag inschrijven…

Al met al een zeer bijzondere dag. Zeker ook de woensdagavond met een optreden van het Christelijk Mannenkoor Scheveningen voor de bewoners. 's Middags hadden de bewoners al kunnen genieten van een goed lopende modeshow, met als extra attractie een prachtige bruid en bruidegom, compleet met bruidsmeisje en jonker!

Bemoedigd door de vele blijken van medeleven (het huis staat nog vol met bloemstukken) gaan we door. Bewoners een thuis geven, aandacht voor mensen in de wijk en wat al niet meer. Tabitha is open voor ieder. Kom gerust eens langs en zie het met eigen ogen.

Tabitha meer dan een eiland in de wijk

Gepubliceerd in de Posthoorn op donderdag 7 juni 1984

Begin 1985 zal op het terrein aan de Mozartlaan het verzorgingshuis Tabitha zijn poorten openen. Dit is een woonhuis, dat plaats gaat bieden aan 133 ouderen, verdeeld over meerdere eenpersoons appartementen, enkele tweepersoons appartementen en een aantal wooneenheden voor gehandicapte ouderen, die gebonden zijn aan hun rolstoel.

Het huis wil meer zijn dan een 'eiland in de wijk', door te streven naar een ruimere opzet, waardoor de bewoner zich ook wijkbewoner kan voelen en waar wijkbewoners een open deur vinden. Hiervoor is de 'Koepelgroep' opgericht, een werkgroep bestaande uit: wijkbewoners, welzijnswerkers en representanten van Tabitha. Het streven is een wijkfunctie van het huis te realiseren. Dat wil zeggen, dat omwonenden gebruik kunnen maken van voorzieningen in het wooncomplex. Tevens moeten bewoners gebruik kunnen maken van voorzieningen in de wijk, zoals winkels, het wijkcentrum, de diensten van de burenhulp, andere vrijwilligers uit de wijk en de wijkbus.Eind januari zijn 140 bewoners in de wijk benaderd met het verzoek hun medewerking te willen verlenen aan een enquête. Doel hiervan was op de hoogte te geraken van verwachtingen, wensen en behoeften van wijkbewoners ten aanzien van de voorzieningen van Tabitha.

Het onderzoek bewoog zich op de volgende terreinen: recreatieve activiteiten, sportiviteit, het thuisbezorgen van warme maaltijden, te houden spreekuren (huisarts, pedicure, fysiotherapie), eerste hulppost, het wonen in Tabitha en een alarmsysteem. Naar aanleiding van het resultaat van deze enquête is de Koepelgroep in onderhandeling gegaan met bejaardenoorden en zouden maaltijden ook thuisbezorgd kunnen worden.

Het kan voorkomen dat een oudere die verzorging behoeft, tijdelijk opgenomen wordt in het verzorgingshuis. Bijvoorbeeld na een ziekenhuisopname of als familieleden die gewoonlijk de oudere verzorgen op vakantie gaan. De financiële kant van deze tijdelijke opname gaat via de officiële gemeentelijke instanties.

Het kleine goede van de aandacht

Bij je naam genoemd

Hij woont op de PG afdeling van Tabitha en als ik hem zie, groet ik altijd even en noem zijn voornaam. En telkens weer kijkt hij me verwonderd aan. ‘Dat u mijn naam weet, dat doet zo goed weet u, dan kom je thuis.’
Van hem leerde ik hoe belangrijk het is oude mensen bij de voornaam te noemen, want hoe vaak hoor je die nog klinken? (Natuurlijk vraag ik altijd wel of iemand het ook wil).
Als je iemands naam met aandacht noemt, dan voelt iemand herkenning, geborgenheid, een thuiskomen. Het zijn deze kleine dingen die van betekenis zijn. Het is een oud bekend liedje wat we hier in huis regelmatig zingen met elkaar; “Het zijn de kleine dingen die het doen, die het doen.” Misschien is het juíst wel bij het ouder worden dat we die kleine dingen steeds meer op waarde schatten. In één van zijn boeken schrijft Dirk de Wachter, geïnspireerd door de Franse filosoof Emmanuel Levinas over ‘het kleine goede’. Toen hij zichzelf kwetsbaar voelde, merkte hij hoe belangrijk dit voor hem was. De aandacht door de nabijheid van een ander, aanraking, vriendelijkheid.

Je bent gezien

Het is het kleine goede van de aandacht die we elkaar mogen geven. Een hand op je schouder, een stem van iemand die je echt ziet en waardoor je verbondenheid ervaart, een luisterend oor bij een kop koffie. Dan weet je je gezien als mens en kan er door verdriet en zorg heen opeens een kleine lichtstraal doorbreken. Het kleine goede dat is betekenisvolle aandacht voor de ander. Dat heeft alles te maken met de christelijke waarden barmhartigheid en naastenliefde.

Liefde uitdelen

Dan moet ik als vanzelf denken aan de vrouw Tabitha uit de Bijbel, een volgeling van Jezus. Van Hem leerde ze wat echte liefde was en die liefde deelde ze uit. Zij had aandacht en zorg juist voor de armen en kwetsbaren in haar omgeving. Prachtig toch dat dit Bijbelse verhaal schuilgaat in de naam van ‘ons verpleeghuis’.
Dat raakt tegelijkertijd aan de naam Cardia, het Griekse woord voor hart. Cardia heeft als slogan: Hart voor ouderenzorg! Dat is wat we met handen en voeten willen uitdragen. Vanuit het hart de ander aandacht geven en liefdevolle zorg.

Voorbeelden van het kleine goede

Tabitha veertig jaar aan de Mozartlaan. Veertig jaar het kleine goede van de aandacht voor mensen aan het eind van hun leven. Dat valt niet altijd mee en het gaat ook niet altijd goed. De grote uitdagingen en dillema’s in de zorgsector merken wij hier ook. Als je met minder mensen het werk moet doen, dan kan het soms ten koste gaan van de aandacht voor de ander.
Daarom is het denk ik zo betekenisvol dat we het zoeken in het kleine goede. Dat is altijd mogelijk, omdat het om het kleine gaat wat niet veel kost, maar wel heel waardevol is. In de jaren dat ik bij Tabitha werk zie ik er mooie voorbeelden van:
Zoals een zorgmedewerker die bij het opruimen van de kledingkast met de bewoner in gesprek gaat over het loslatingsproces van het ouder worden. Terwijl de verschillende kledingstukken door hun handen gingen, bespraken ze de fases in het leven en deelde de bewoner haar pijn en verdriet. Het gesprek met de zorgmedewerker hielp haar hier woorden aan te geven. De bewoner voelde zich gezien; er was aandacht voor haar verhaal. Of de mevrouw die maar niet kon slapen en een zorgmedewerker even bij haar bed ging zitten en het avondgebed met haar opzei. En die keer dat de facilitair medewerker even stil stond bij het afstoffen van een foto en vroeg ‘Wie is dit, wat heeft hij voor u betekend?’. Een ander ontroerend voorbeeld is de bewoner die lieve kleine briefjes schrijft aan andere bewoners, vaak met een eigengemaakt armbandje erbij. Zelf heb ik er inmiddels ook één waarvan ik de kralen op kleur mocht uitkiezen! Het zijn de kleine goede dingen die het doen en heilzaam zijn. Aandacht neemt de tijd, is attent en trouw en ziet het kleine, schrijft Marinus van de Berg in het gedicht ‘aandacht’.
Het is zó waar en het mooie is in een gemeenschap als Tabitha dat je dat niet alleen geeft, maar ook ontvangt.

Wederkerig

Ik zal nooit vergeten hoe ik nat en doorweekt door een enorme regenbui Tabitha binnen kwam en een bewoner mij bezorgd aankeek. Het was regelmatig mistig en warrig in haar hoofd, maar nu was ze alert en zorgzaam en nam me mee naar haar kamer en reikte mij haar badjas aan. Het lieve gebaar raakte me dieper dan alleen het heerlijke warme gevoel van de zachte stof om mijn natte lijf. Hier ontstond spontaan iets van wederkerigheid in de ontmoeting tussen de zorgvrager en de zorggever.
Het kleine goede, dat is wederkerig!

Hoopvolle wens

Mijn hoop en wens voor de komende jaren is dat het kleine goede van de aandacht gegeven en ontvangen wordt in Tabitha. Door bewoners, mantelzorgers, vrijwilligers en medewerkers. Dat dwars door alles heen er momenten van geborgenheid zijn, van thuiskomen, omdat iemand je naam noemt en je met aandacht ziet. Laat het kleine goede bewaard, geoefend en gekoesterd worden!

Janneke Bregman
Geestelijk verzorger Tabitha

AANDACHT

Aandacht is eerbiedig
Ze dringt zich niet op
Ze kan wachten
Ze laat vertrouwen groeien

Aandacht is ontvankelijk
Ze stelt zich open
Ze leeft zich in
Ze kan ontvangen

Aandacht is tijd
Ze neemt de tijd
Ze jaagt niet op
Ze overhaast zich niet

Aandacht is attent
Ze ziet het kleine
Ze vergeet het niet

Ze doet wat ze zegt.

Aandacht is trouw
Ze blijft komen
Ze houdt de lange duur vol
Ze komt in moeilijke tijden

Aandacht is aanwezigheid
Ze kent de waarde van “er zijn”
Ze weet stil te zijn
Ze is eenvoudig

Aandacht heelt onze wonden
Aandacht versterkt onze innerlijke kracht
Aandacht schept gemeenschap

Gelukkig de mens die aandacht schenkt
En die aandacht ontvangt.

Marinus van de Berg

Zij werken hier al (bijna) vanaf het begin: Angelique, Astrid, Irene, Karin aan het woord.

Tabitha medewerkers van het eerste uur

Tabitha is Tabitha door de bewoners én door de medewerkers. Deze medewerkers hebben Tabitha mede vormgegeven, vanaf het begin tot nu. We gaan in gesprek met vier medewerkers die al (bijna) 35 tot 40 jaar bij Tabitha werken en dit nog steeds met veel liefde en plezier doen.

Vlnr: Angelique, Irene, Astrid en Karin.

Karin Vergalen werkt in de zorg als VIG'er en EVV'er. Ze kwam iets voor de officiële opening in 1985 aan de Mozartlaan binnen bij Tabitha, toen nog geen onderdeel van Cardia. "Hoe ik het al zo lang volhoud? Ik krijg energie van alle veranderingen, dan krijg ik zin in een nieuwe aanpak en uitdaging. En daarnaast krijg ik natuurlijk energie van de bewoners en de familieleden waarmee ik contact heb. Mijn eigen gezin heb ik in zekere zin ook aan Tabitha te danken. Ik leerde mijn man kennen bij Tabitha, hij werkte toen ook in de zorg. We hebben samen kinderen en inmiddels ook kleinkinderen."

Astrid Flinterman kwam in 1990 als vakantiekracht binnen en heeft zich ontwikkeld van zorghulp tot helpende. Nu werkt ze sinds kort in de huiskamer bij Somatiek. "Het werk vind ik in de basis niet veranderd en nog steeds even leuk", vertelt ze.

De facilitaire dienst was voor Angelique Stroosnijder haar eerste werkplek bij Tabitha en na een jaar stapte ze over naar de catering. "Geen dag is hetzelfde hier en dat vind ik het allerleukste aan dit werk. Ook het contact met de bewoners is en blijft fascinerend." Irene van Kan werkte eerst als zorghulp en later als helpende in de zorg. Nu is ze huiskamermedewerker op de 1e etage, een afdeling voor mensen die dementie hebben. "Ik vind het ontzettend fijn om hier te werken en blijf hier zo lang als ik dat volhoud."

Wat heb je zien veranderen?

Karin: "Ik heb ontzettend veel zien veranderen, maar dat houdt het ook leuk. Daardoor lijkt het of ik toch weer ergens anders aan de slag ben, al werk ik hier ondertussen al veertig jaar! Tabitha had vroeger een eigen administratie met een kluis. Je kon daar een voorschot op je salaris halen, als je niet uitkwam met je salaris die maand", kijkt Karin glimlachend terug. "Het waren echt heel andere tijden."

"Ik ben vergroeid met Tabitha"

Irene

"Ik heb me bij Tabitha enorm ontwikkeld door de jaren heen"

Angelique

Astrid vult aan: "We hadden een bibliotheek en er was vroeger een winkeltje, waar bewoners levensmiddelen konden kopen. De winkeljuffrouw die daar werkte, was in dienst was bij Tabitha." Op de vraag wat er toen nog meer anders was, vertelt Astrid over de ziekenkamers op de 1e etage. "De mensen die daar lagen, waren daar om verschillende redenen. Sommigen moesten aansterken, anderen revalideerden en een deel was in de terminale fase van het leven. Later hebben er ook bewoners van Parnassia in enkele kamers van Tabitha gewoond, met wisselend succes. En weer jaren later was er tijdelijk de Covidafdeling." En de tijden blijven veranderen, want nu wonen er vijf tot zes studenten in het huis.

Angelique vertelt dat het restaurant vroeger echt anders was. "Er kwamen ook mensen uit de wijk eten", vertelt ze "Dat was in de Brink, wat nu de Golfslag is. Daar kwamen de mensen in twee ploegen warm eten en iedereen hielp mee met het uitserveren en opruimen. Ook buiten het restaurant waren de dingen anders. We waren één grote familie en de directeur voerde de sollicitatiegesprekken. Als hij je niet goedkeurde, dan kreeg je de baan echt niet."

Irene: "Het personeel voelde in die jaren inderdaad echt als één grote familie. Dat is toch wel veranderd, maar dat komt denk ik ook door hoe de hele maatschappij is veranderd. Een plek als Tabitha is de wereld in het klein. Als de wereld om ons heen anders wordt, dan merkt je dat hier ook, wat logisch is."

Meer specialistisch, digitalisering en regeltjes

Allemaal hebben ze het werk meer specialistisch zien worden. Hiervoor pakte iedereen allerlei verschillende taken op, dat hoorde er gewoon bij.

“Ik heb hier veel verandering meegemaakt en dat houdt het leuk”

Karin

Zoals de directeur die alle sollicitatiegesprekken voerde en het zorgpersoneel beheerde zelf de wasserette. Iets wat nu al tijden uitbesteed is.

Een ander -groot- verschil met vroeger is de digitalisering. Er waren natuurlijk in die begintijd geen computers. De rapportages werden met de hand geschreven en in mappen gestopt. Nu bijna niet meer voor te stellen, toen heel normaal. Die omslag heeft een grote verandering met zich meegebracht qua werkwijze en informatievoorziening, al staan de bewoners nog steeds centraal.

Astrid vult aan: “Een ander verschil met vroeger is, dat er veel meer nadruk ligt op hygiënisch werken. Er zijn veel protocollen op allerlei vlakken en je moet meer administratie doen als zorgmedewerker. En er kwam vroeger echt een andere generatie binnen dan nu. Toen werd je met zeventig als oud beschouwd en hadden de dames meestal van die ‘omajurken’ aan. Nu komen er bewoners binnen van zeventig en ouder met een heel andere smaak dan de generatie ervoor. Dat is te merken aan hun muzieksmaak, maar ook het eten en de kleding waar ze van houden.”

Van bejaardenhuis naar verpleeghuis

Niet alleen de bewoners zijn veranderd, maar ook het zorgaanbod van Tabitha. In de jaren ‘80 waren de bejaardenhuizen er nog en kwamen mensen er wonen voor de gezelligheid. Bij Tabitha was er gezelschap en kon je samen klaverjassen. De transformatie van bejaardenhuis naar verzorgingshuis en naar het verpleeghuis dat het nu is, hebben zij alle vier zien gebeuren.

Karin: “Er waren toen geen afdelingen voor mensen met dementie. Als mensen destijds dementie kregen, werden ze overgeplaatst, want die zorg boden we hier niet.” De zorg is aan de ene kant in essentie hetzelfde gebleven, maar de doelgroep is door de verschuiving naar het verpleeghuis wel anders geworden.” Astrid vult aan: “Het is nu zeker zwaarder qua zorg en behoeftes van bewoners.” De rest kan zich daarin vinden, want het is een feit dat mensen nu in een latere fase bij Tabitha komen wonen en daardoor meer lichamelijke en/of cognitieve klachten hebben.

Kortom, in veertig jaar tijd is er weinig en tegelijkertijd bijna alles veranderd. Maar deze medewerkers zijn er nog en werken nog steeds met hun hart voor de bewoners. “Inderdaad” sluit Irene af, “Ik kan bij Tabitha al mijn zorgzaamheid kwijt en doe dit werk écht met mijn hart. Ik ben helemaal vergroeid met Tabitha en zou nergens anders willen werken.” Ook de anderen zien zichzelf nergens anders werken. Angelique: “Ik ben hier eigenlijk echt volwassen geworden. Ik heb geleerd om voor mezelf op te komen en ben erg gegroeid, als medewerker en als mens. Dat heeft Tabitha mij gebracht en daar ben ik dankbaar voor.”

“Het is ontzettend waardevol om bewoners een goede oude dag te kunnen bezorgen”

Astrid

Drie bewoners vertellen over Tabitha

Het 40 jarig bestaan van Tabitha is een bijzondere mijlpaal die gevierd moet worden! We spraken met drie bewoonsters die hun herinneringen en ervaringen graag met ons delen.

Mevrouw Bep Vrije (87 jaar)

Bep woont sinds juli 2024 in Tabitha. Ze heeft 35 jaar aan de Strausslaan gewoond en kent de buurt goed. Haar familie komt uit Loosduinen, waar haar opa ooit de oudste inwoner was, van maar liefst 100 jaar oud.

Waarom heeft u voor Tabitha gekozen?

"Ik ken de buurt én de winkels, omdat ik er 35 jaar heb gewoond. De winkels herkennen en er naartoe kunnen lopen, dat is belangrijk voor mij. Ik vraag wel hulp aan de mensen, bijvoorbeeld om over te steken bij de tram, want ik heb slecht zicht. Loosduiners zijn vriendelijk en helpen altijd."

Herinneringen vastgelegd in een boekje

Bep heeft een boekje uitgebracht over haar leven tijdens de oorlog, en met name de hongerwinter. Ze schreef het voor haar dochters, zodat ze kunnen lezen en begrijpen hoe het leven toen was. Het boek is een eerlijke weergave van haar ervaringen. Ze benadrukt "Ik heb het niet mooier gemaakt dan het was. Ik ben erg trots op het resultaat."

Mevrouw Guusje Haazebroek (87 jaar)

Guusje woont ruim vijf jaar in Tabitha. Als kind woonde ze in de Ockenburgstraat en later in de Pisuissestraat. Guusje is al vele jaren kerkvrijwilliger in Tabitha en haar dochter Miranda was een tijd lang lid van de cliëntenraad van Tabitha. De cliëntenraden bestaan uit cliënten van Cardia en hun familieleden. Ze behartigen de belangen van de cliënten en mogen gevraagd en ongevraagd advies geven over diverse onderwerpen.

Heeft u hobby's?

"Ik houd van breien en crea-activiteiten. Ik hou ook van muziek en zingen. Ad, die recent met pensioen is gegaan als muziekagoog, is nu vrijwilliger. Ad speelt onder meer gitaar en zijn vriend Jan speelt accordeon. Ze treden samen op als 'Ad & friends' en we repeteren elke woensdagavond in het Grand Café. Dat geeft veel gezelligheid en de bewoners doen vanzelf mee!"

Op de vraag welk repertoire ze zingen, antwoordt Guusje dat dat vrij breed is, zoals het lied Violetta. En dan beginnen de dames alledrie prachtig zingen: 'Hoor mijn lied, Violetta. Hoor mijn lied, dat klinkt voor jou!'

Herinneringen aan de oorlog

Ook Guusje heeft de oorlog bewust meegemaakt, net als Bep. Ze is geboren in 1937 en herinnert zich de angstige momenten met de vliegtuigen die overkwamen bij de Ockenburgstraat. De V1-bommen kwamen vlak bij hun huis neer. "Het was armoe troef," vertelt Guusje. "Veel angstige momenten, maar we hebben het overleefd."

Mevrouw Annemarie Kortekaas (77 jaar)

Annemarie woont sinds augustus 2022 bij Tabitha. Ze komt uit de buurt Loosduinen en haar moeder woonde ook in Tabitha.

Waarom heeft u voor Tabitha gekozen?

"Mijn moeder zat hier al en ik ging al jaren naar Tabitha. Helaas is mijn moeder overleden en ik probeer nu de middagen op te vullen. Ik zit in een rolstoel en heb veel hulp nodig, maar gelukkig word ik goed geholpen bij Tabitha om mee te doen aan activiteiten zoals bingo en de soos. Dat vind ik leuk."

Heeft u hobby's?

"Ik luister graag naar muziek en ga zelf boodschappen doen, al vind ik dat soms wel spannend met mijn stoma en drain. Vrijheid is belangrijk voor mij. Bij de Jumbo kennen ze me allemaal en helpen ze me. Dat is heel fijn."

Samen zijn en samen erop uit

De bewoonsters doen veel samen. Er zijn in het Grand Café veel leuke activiteiten. Ook gaan zij met hulp van de medewerkers Welzijn naar het tuincentrum in Ockenburgh. Daar kun je ook gezellig wat eten en drinken. Ook staat bij Tabitha een uitstapje naar Blijdorp met de touringcar op de planning. Guusje en Bep, die vlak bij elkaar wonen op de 4e etage, helpen elkaar en begrijpen elkaar goed. Ze zijn echte gevoelsmensen, zeggen ze zelf. Annemarie eet samen aan tafel met leuke medebewoners en geniet van de gezelligheid.

Wat zeggen de bewoonsters over Tabitha?

Guusje: "Ik zou niet weg willen. Ik ben een echte Loosduiner en heb het hier naar mijn zin."
Bep: "Ik wil ook niet weg. Samen huilen en samen lachen, dat is belangrijk."
Annemarie: "Ik vind het hier fijn. Praten met elkaar is belangrijk."

Tabitha is een plek waar bewoners samenkomen, elkaar steunen en genieten van de gezelligheid. Het 40-jarig bestaan aan de Mozartlaan is een feestelijke gelegenheid om deze bijzondere en warme gemeenschap te vieren.

"Samen huilen en samen lachen, dat is belangrijk."

Vrijwilliger

“Bij Tabitha voel ik me thuis”

Riekie van Haasteren (79) is al sinds jaar en dag vrijwilliger bij Tabitha. Meerdere malen per week komt ze trouw -door weer en wind- vanuit haar woonplaats Monster naar Loosduinen gefietst. En nog steeds met veel plezier.

“Ik ben hier al sinds 1993”, vertelt ze. “Ik was in dienst als gastvrouw bij de maaltijden op de 3e etage. Toen was het allemaal best anders, zowel de werkwijze als de bewoners. Mijn echtgenoot ging vrij kort daarna met pensioen en daardoor moest ik veel meer belasting gaan betalen over mijn salaris. Om die reden heb ik mijn dienstverband bij Tabitha destijds beëindigd. Maar al snel kwam ik erachter dat ik Tabitha helemaal niet kon missen. Ik ben gehecht geraakt aan Tabitha en de bewoners. Dit is de plek waar ik me thuis voel!”

Kamertje reserveren

Riekie heeft van alles gedaan bij Tabitha; ze was vrijwilliger in het winkeltje dat er vroeger was, tijdens corona hield zij bij de ingang de registraties bij en nu helpt ze bij de catering. “Ik doe een paar keer per week de koffie- en theeronde bij de mensen van Somatiek op de begane grond, 3e en 4e etage. Dan kom ik bij bewoners op de kamer en praat ik tussendoor met de mensen. Ze zijn echt gewend geraakt aan mij en vinden het fijn om hun hart te kunnen luchten. Dat gebeurt niet altijd hoor, soms is het gewoon een luchtig praatje. Of ik aai de kat van een van de bewoonsters, dat is zo’n leuk beestje.”
En niet alleen de bewoners zijn gewend geraakt aan Riekie. “Bezoekers die hier vaak komen, vragen me nogal eens of ik hier woon. Dat komt vast doordat ze me veel zien rondlopen” , lacht Riekie. “Dan grap ik dat ik alvast een kamertje heb gereserveerd.”

Vrolijk

Haar man en haar volwassen zoons zijn eraan gewend geraakt dat ze veel bij Tabitha is. “Zij vinden het fijn voor me dat ik dit kan doen, vooral omdat ik er zo vrolijk van word. Maar mijn man moest in het begin wel even wennen. Hij stopte met werken en ik in eerste instantie ook, maar ik ging dus al snel vrijwilligerswerk bij Tabitha doen. Maar mijn man kan, net als ik, niet goed stilzitten. Hij doet ergens anders vrijwilligerswerk voor de kerk en bij een koor.”
En ze doet nóg meer voor de locatie. “Ik speel, naast het werk voor de catering, ook soms accordeon in de huiskamer op de PG etages”, licht Riekie toe. “Dat wordt wel iets lastiger omdat mijn gehoor achteruit gaat. Maar het werk bij de catering blijf ik doen zolang als ze me willen hebben en ik het vol kan houden. Zeker weten!”

Tabitha dankt alle vrijwilligers die Tabitha belangeloos hebben gesteund/steunen door hun werkzaamheden en aanwezigheid. Zij zijn een onmisbare factor in het bestaan en functioneren van de locatie.

Interview studenten

“Het is GOUD om hier te wonen”

Op de drempel van het Paasweekend spreek ik drie enthousiaste studenten die in Tabitha wonen. Via de organisatie Connect Generations vonden zij bij Tabitha een unieke woonplek, waar ze hun studie combineren met vrijwilligerswerk. Myrthe, Nienke en Christian nemen ons mee in hoe het is om te wonen als jongere in een verpleeghuis.

Waarom als student in een verpleeghuis wonen?

Myrthe vindt het vooral waardevol dat het wonen hier zo goed aansluit bij haar studie verpleegkunde. Ze had al wat ervaring in het werken in een verpleeghuis en genoot toen ook erg van het contact met de bewoners. Het wonen in Tabitha sluit hier dus heel mooi bij aan. Nienke was mantelzorger van haar oma en ontdekte hoe waardevol het is om iets voor oudere mensen te betekenen. Toen haar moeder vertelde dat ze kon gaan wonen in een verpleeghuis, wist ze gelijk dat ze dit wilde.
Christian was wel een beetje klaar met het drukke leven in een studentenhuis met feestende huisgenoten. En de ervaring die hij opdeed in het wonen in een verpleeghuis in Enschede beviel hem zo goed dat hij het graag in Den Haag voortzet.

En dan de praktijk, hoe is het om hier te wonen?

Nienke: “Ik voel me echt op mijn gemak met de bewoners. Iedere woensdag ga ik met bewoners naar de markt, dat is zo leuk! Het is ook heel makkelijk, je bent zo beneden waar het vrijwilligerswerk begint.”
Myrthe vertelt: “Eerst vond ik het ook wel confronterend, je komt ook veel in aanraking met lijden. Daar kunnen we gelukkig ook goed met elkaar over praten en door Rieke (coördinator informele zorg) worden we ook goed begeleid. Ik vind het contact met de bewoners heel waardevol en heb echt een band met ze opgebouwd. En onderling als studenten hebben we ook een leuke klik met elkaar.”
Christian ervaart het als positief om hier te wonen. Natuurlijk is het niet altijd makkelijk, als je bijvoorbeeld ’s nacht een bewoner hoort roepen. “Dan vraag ik me af wat er aan de hand is. Maar verder geniet ik van de doelgroep en kan ik hier goed mijn eigen hobby en creativiteit kwijt.’ Christian is erg muzikaal en vertelt over het bandje met vrijwilligers en bewoners. Iedere woensdag wordt er flink gerepeteerd en er zijn regelmatig optredens. Verder ondersteunt Christian ook bij de kerkdiensten en heeft hij met Goede Vrijdag prachtige muziek gespeeld op de contrabas.

Zijn er ervaringen die extra indruk hebben gemaakt?

Myrthe vertelt over haar bijzondere band met één van de bewoners. “Dan zegt deze mevrouw ‘Je bent mijn kleindochter’, dat vind ik zo ontroerend.” Of iemand van de PG afdeling die me herkent en omhelst.”
Myrthe’s ogen stralen als ze vertelt hoeveel liefde ze hier ontvangt.
Nienke haakt daarop in en noemt dat het vaak de kleine dingetjes zijn die goed doen, zoals naar de

markt gaan. “Dan komen de verhalen naar boven, bijvoorbeeld over de oorlog. Ik leer daar heel veel van en ik ervaar dan vertrouwen, dat is zo mooi.”
“Dat herken ik ook, vertelt Christian. Tijdens het wandelen met de beweegweek, drong de impact van de oorlog pas echt diep tot me door. Een bewoner vertelde erover tijdens de lange wandeling die we maakten. Ik krijg daar ook nieuwe inzichten door.”

De studenten merken veel dankbaarheid van alle kanten en ervaren het als iets moois dat zij wat kunnen bijdragen aan het welzijn van de bewoners. Met Valentijnsdag maakten ze een kleinigheidje met een lief kaartje voor alle bewoners van Tabitha. Een mooie golf van liefde die door het huis stroomde! Daarnaast vinden ze alle drie het één op één contact of met een klein groepje bewoners optrekken het meest waardevol. Er worden dan meer diepere dingen gedeeld en je kunt zelf ook veel beter gericht aandacht geven.
Myrthe: “Wat ik ook erg leuk vind is dat je eigen ideeën kunt inbrengen. Bijvoorbeeld als je met een bewoner naar het museum of strand wil gaan, dan kan dat. En we zijn nu bijvoorbeeld bezig een leuke paasquiz te maken om op tweede Paasdag met de bewoners te doen.”

Liefdevolle ervaringen voor het leven
Tijdens het gesprek valt het me op met hoeveel liefde en warmte de studenten spreken over de bewoners. Ik ben benieuwd wat zij zelf hiervan meenemen. Zullen de ervaringen ook hun toekomstige carrière beïnvloeden?
Christian: “Ik ervaar het als goud wat ik ontvang, welk beroep ik ook zal gaan doen. Het is karaktervorming, leren relativeren, ervaringen over leven en dood.”
En lachend: “Je wordt opgevoed door 100 opa’s en oma’s, dat is toch geweldig!’
Myrthe ervaart het echt ook als oefening voor later. Ze is van plan om in de zorg te gaan werken en doet nu heel veel ervaring op.

Tot slot, bij een jubileum horen ook goede wensen. Wat wensen jullie Tabitha toe voor de komende jaren?
Nienke: “Ik hoop dat ze de waardevolle en leuke activiteiten blijven doen, die ze nu ook doen. Bewoners genieten er zo van en ik vind dat hier echt veel gedaan wordt.”
Christian hoopt dat Tabitha nog meer een huis voor de buurt kan zijn en dat er meer verbinding komt met kinderen uit de buurt. Bijvoorbeeld met een basisschool, die creativiteit en spontaniteit van kinderen is heel zinvol voor een verpleeghuis. Daarnaast hoopt hij dat de christelijke identiteit bewaard blijft en de kerkdiensten en andere vieringen door blijven gaan.
Myrthe: “In ieder geval de goede zorg voor de bewoners, zij moeten echt op nummer één blijven staan. En….ik hoop dat er meer studenten in de toekomst komen wonen. Wij zijn echt van betekenis en de bewoners zijn van betekenis voor ons.”

We danken Myrthe, Christian en Nienke hartelijk voor het delen van hun enthousiaste en inspirerende verhaal met ons!

40 jaar Tabitha

Kun jij alle verborgen woorden vinden in deze woordzoeker?

Q	N	G	N	I	D	N	I	B	R	E	V	S	K	M	O	Q	J
E	R	R	K	G	N	I	R	E	S	I	L	A	T	I	G	I	D
R	C	G	A	O	N	T	W	I	K	K	E	L	I	N	G	N	K
X	A	K	P	A	O	A	A	N	D	A	C	H	T	J	Y	E	Y
O	F	S	P	Z	J	Q	Q	E	O	R	C	Q	M	S	X	I	B
V	E	C	I	Z	B	L	U	E	F	Q	D	U	Y	F	I	T	D
R	M	N	E	T	I	E	T	I	V	I	T	C	A	J	S	A	W
I	X	V	R	E	I	Z	E	L	P	X	U	Q	C	S	N	R	G
J	X	M	Y	G	F	I	J	Q	D	Y	X	A	S	J	E	E	B
W	N	A	Y	V	F	C	U	T	W	I	I	L	I	U	C	N	J
I	E	N	J	M	B	E	W	O	N	E	R	S	L	D	I	E	C
L	M	T	M	O	Z	A	R	T	L	A	A	N	K	U	R	G	L
L	A	E	Y	H	U	I	S	K	A	M	E	R	S	D	Q	A	B
I	S	L	I	K	J	I	L	E	T	S	I	R	H	C	P	M	C
G	X	Z	K	J	U	B	I	L	E	U	M	U	C	A	J	X	I
E	B	O	X	X	U	V	E	E	R	T	I	G	G	T	G	L	V
R	D	R	W	V	E	R	Z	O	R	G	I	N	G	K	B	X	V
S	P	G	L	K	B	C	X	C	O	M	V	D	D	N	A	R	G

- AANDACHT
- ACTIVITEITEN
- BEWONERS
- CAFE
- CARDIA
- CHRISTELIJK
- DIGITALISERING
- GENERATIE
- GRAND
- HUISKAMERS
- JAAR
- JUBILEUM
- MANTELZORG
- MOZARTLAAN
- ONTWIKKELING
- PLEZIER
- SAMEN
- VEERTIG
- VERBINDING
- VERZORGING
- VRIJWILLIGERS

Cardia, Hart voor zorg

Cardia is een ouderenzorgorganisatie in de regio Haaglanden. Persoonsgerichte zorg daar draait het bij ons om. Dit betekent het verlenen van zorg vanuit onze christelijke waarden en onze visie dat ieder mens uniek is en gewaardeerd wordt. Zorg die past bij de levenswijze en het levensverhaal van onze cliënten.

Geloofwaardig en deskundig. Met liefde en aandacht. In een plezierige omgeving die bijdraagt aan het welbevinden van onze cliënten. Ons streven is om daarbij de zelfredzaamheid van onze cliënten zoveel mogelijk te stimuleren. Met hart voor elkaar.

Cardia heeft meerdere locaties in Den Haag, Zoetermeer en Rijswijk. Onze locaties zijn kleinschalig georiënteerd. Kijk voor meer informatie over onze organisatie, missie en visie op www.cardia.nl.

facebook.com/cardiazorg
instagram.com/cardiazorg
youtube.com/cardiahartvoorzorg
linkedin.com/company/cardia

Cardia
hart voor zorg

Meer informatie?

Het klantenbureau staat voor u klaar.

Wilt u meer weten over de diensten die Cardia aanbiedt? Neem dan contact op met het Klantenbureau via tel. nr.: 070 8008 888 of per e-mail: klantenbureau@cardia.nl.